

ה"ת 6864/04/17 - אדם בן מיכאל, שושנה בן מיכאל נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל - ימ"ר ירושלים, בנק המזרחי טפחות בע"מ סניף גאולה

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 6864-04-17 בן מיכאל ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 115074/2016

בפני מבקשים	כבוד השופט איתן כהן
נגד משיבים	
	1. אדם בן מיכאל 2. שושנה בן מיכאל
	מדינת ישראל - משטרת ישראל - ימ"ר ירושלים בנק המזרחי טפחות בע"מ סניף גאולה (417)

החלטה

נגד המשיבים נוהלה חקירה בחשד לעבירות הימורים הלבנת הון ועבירות מס. בהחלטות קודמות בעניין המשיבים נקבע כי קיים חשד סביר המסבך אותם בעבירות שבהן נחשדו ואף פורטו בהחלטות היקפי העבירות, שווין הכלכלי הניכר והבסיס העובדתי והמשפטי של תפיסת הרכוש ושל המשך ההחזקה בו.

במסגרת החקירה נתפס כאמור רכוש מסוגים שונים ובין היתר כספים שהיו מופקדים בבנק מזרחי סניף גאולה (417) (להלן: "הבנק") בחשבונות עו"ש פיקדונות וחסכונות מספר 199786 ע"ש המשיב-1.

בנק המזרחי התבקש על יסוד צו שיפוטי להעביר סך של 184,000 ₪ לחשבון האפטרופוס הכללי שהיה מופקד בחשבון העו"ש ובחשבון פיקדונות (במקור 188,000 אולם קוזזו 4,000 ₪ מהוראת קבע לטובת חיסכון שאף הוא נתפס). הבנק ציית לצו והעביר את הכסף זולת סך של כ- 91,000 ₪ שאותם לא העביר כנדרש כיוון שחפץ לקזזם כנגד הלוואה שניתנה למשיב-1 ושהבטוחות לה היו הכספים שהופקדו בפיקדונות.

אין מחלוקת בין הצדדים שהבנק לא רשם שעבוד כחוק על כספי הלוואה ועל כן הוא אינו במעמד של נושה מובטח בדרגה ראשונה וזכותו בכספים היא אובליגטורית בלבד. מדברי מנהלת הסניף למדתי שהבנק נוהג לרשום שעבוד רק בנוגע לסכומי חוב הגדולים מ-100,000 ₪ ועל כן לא נרשם שעבוד על החוב שבפנינו.

הבנק והמשטרה הגיעו להסכמה שלעת עתה יופקדו הכספים בסך 91,139.29 ₪ בחשבון יחידת החילוט באפטרופוס

עמוד 1

הכללי באופן שהבנק שומר לעצמו את הזכות לטעון כל טענה במסגרת הליך החילוט ככל שיהיה כזה.

במהלך התקופה שבין התפיסה לבין ההסכמה דלעיל, נפרעה ההלוואה מהאשראי בחשבון העו"ש של המשיב-1 ועל כן העברת הכסף על יסוד ההסכמה הנ"ל הובילה לכך שבחשבון נוצרה יתרת חובה. על כך הלינה באת-כוח המשיבים בבקשה שבפניי.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה.

העברת הכספים הייתה בסך הכול מימוש של החלטות קודמות בין היתר החלטה שניתנה ע"י כב' השופטת מילר ביום 14.05.2017. ברי שהיה מקום שמימוש ההחלטה יעשה מיד ובתכוף לה, ברם גם קיום מאוחר עדיף על אי ציות.

יתרת החובה שנוצרה בחשבון העו"ש היא אפוא פרי של סילוק ההלוואה, מה שהיה מוטל על המשיב-1 בכל מקרה גם אם הכספים היו מועברים לחשבון האפוטרופוס הכללי במועד קרוב למתן ההחלטה כפי שהיה נדרש.

בהתייחס לטענת באת-כוח המשיבים שלפיה המשיב הסתמך על החתמתו על שטר שיעבוד, אומר, שגם אם אכן הוחתם המשיב על שטר שכזה שלא נרשם כדיון ע"י הבנק ואף הסתמך עליו, אין בכך כדי להועיל לו שכן שטר השעבוד נועד להגן על המלווה ולא על הלווה ובוודאי שלא על לווה ששלח ידו בעבירות חמורות.

אשר לחלוף הזמן, זה נבחן על ידי בהחלטה קודמת אך ביום 6.11.2017 ומצאתי להאריך את תוקף החזקת התפוסים עד ליום 01.02.2018 כדי לאפשר לפרקליטות המחוז לסיים את בחינת התיק ולשלוח הודעות יידוע למשיבים.

בנסיבות אלה כך אני מורה גם בייחס לסכום דנא בסך 91,139.29 שיועבר על ידי הבנק להפקדה בחשבון יחידת החילוט אשר באפוטרופוס הכללי באופן מידי וישאר תפוס שם עד ליום 01.02.2018 בהתאם להסכמה שבין הבנק למשטרה ובכפוף לכל שתישמר לבנק כל טענה ביחס לזכותו בכסף.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.